

luering af dem. Og ifølge den er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid fire en halv måned. Der er nogen, der ligger under, og der er nogen, der temmeligt sikkert også ligger meget over.

Så det er et alarmerende problem. Det er ikke bare noget, man kan negligere og sige, at det er en kommune, eller det er en socialforvaltning, eller at det er en politibetjent, som ikke kan finde ud af at få sagen efterforsket ordentligt.

Det er et alvorligt problem, og problemet er som sagt det, at mange af de her unge altså begår gentagelseskriminalitet, fordi det, vi herinde har rådigheden over, nemlig systemerne, ikke arbejder godt nok sammen, og at de ikke arbejder hurtigt nok. Det er det, der er pointen i det her. Så at forsøge at negligere det, som man gør, kan man altså ikke, hvis man ellers ville prøve at læse det her beslutningsforslag.

Herfra skal der så bare lyde en opfordring til, at man gør det, og at man tager det her problem alvorligt i regeringen og i Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti tager det meget alvorligt, og hvis det er 20 eller 50 kommuner, der gør det, ja, så bliver det halvtreds gange værre.

Men jeg synes stadig væk, at den rette metode er at gribe fat i dem, der groft, jeg vil sige, ikke overtræder loven, det gør de ikke, men overtræder intentionerne i den lov, vi har vedtaget, og at fortælle det til de kommuner. For jeg synes generelt ikke, det skal gå ud over de kommuner, der lever op til deres ansvar og gør det på en ordentlig måde.

Jeg har det på samme måde med cyklister og andre. Vi skal jo ikke skælde alle dem ud, der kører efter reglerne og tænder lyset og ikke kører over for rødt. Det er vel de 10 pct., der ikke gør det, vi skal koncentrere os om.

Så det er altså min holdning her: Lad os koncentrere os om dem, der ikke lever op til det, der er de klare intentioner i den lov, der blev vedtaget dengang, der var en socialdemokratisk justitsminister, og med stor opbakning fra os andre. Det vil jeg godt være med til, også langt mere effektivt end i øjeblikket.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak. Så går vi videre i ordførerrækken.

Anne Baastrup (SF):

Princippet om, at man hurtigt kan få en sag afgjort, tror jeg er meget vigtigt bliver fulgt op, især når det drejer sig om unge.

For ikke så forfærdeligt lang tid siden fik jeg en henvendelse fra en mor, som fortalte, at hendes dreng på 19 år sad på ottende måned og ventede på, at sagen, hvor en af hans bekendte havde begået vold, kom for retten.

Den unge fyr sad i varetægt og forstod faktisk ikke rigtig, hvad det var, der havde betydet, at han landede der. Efterfølgende blev han frikendt, og han forstod faktisk ikke rigtig, hvorfor han blev frikendt, for han syntes ikke, at han havde sagt ret meget andet end det, han havde sagt under hele det forløb på 9 måneder.

Det viser jo faktisk nogle af de problemer, unge udsættes for. Når man er ung på 19 år, så har man en relativt anden opfattelse af tiden, end når man er fyldt 50. Og når man er ung, er man gerne i et forløb, hvor man er i uddannelse. Et afbræk i ens uddannelse af en længere varighed er ødelæggende for ens måde efterfølgende at komme ind i uddannelsesforløbet igen.

Så Socialdemokratiets forslag om målsætninger om hurtig behandling af sager om kriminalitet begået af 15-17-årige kunne man i og for sig godt udvide til også at omfatte noget ældre. Men Socialdemokratiets forslag afgrænser sig således til de 15-17-årige, og jeg vil godt sige, at udgangspunktet for SF er, at vi er enige i målsætningen.

Noget af det, som ikke rigtig har været nævnt, er det sidste punkt om de 10 dage. Der er der så nævnt for det første, at det samlede tidsforbrug for de sociale myndigheder for fastsættelse af vilkårene for tiltalefrafald m.v. ikke bør overstige 10 dage fra tidspunktet for godkendelse af vilkårene henholdsvis endelig dom.

Og så det centrale: Det er, til vilkårene effektivt er iværksat – det er faktisk meget meget vigtigt. For halvandet års tid siden fik vi en rapport, der påviser, at kommunerne har en kommunal sagsbehandler, der deltager i domsforhandlingen og sidder der ved siden af og nikker til, at vilkårene er der, og kommunen siger ja og alt sådan noget. Og så viser det sig efterfølgende, at der er ikke er nogen, der holder øje med, om vilkårene rent faktisk bliver overholdt. Politiet tror, kommunen gør det, og kommunen aner ikke, at det er dens ansvar.

Kl. 17.45

Der har vi, synes jeg, et helt selvstændigt problem, og der tror jeg i og for sig nok, at det ville